

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **Občanské sdružení Svoboda zvířat Hradec Králové**, se sídlem Lochenice 156, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, za účasti: 1) Ředitelství vodních cest České republiky, se sídlem Vinohradská 184/2396, Praha 3, zastoupeného JUDr. Jiřím Stránským, advokátem, se sídlem Jandova 8, Praha 9, 2) Město Přelouč, se sídlem Masarykovo nám. 25, Přelouč, o přezkoumání zákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2003, č. j. M/101025/03 SRK/755/R - 1519/03, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2006, č. j. 7 Ca 25/2004 - 34,

takto:

- I. Řízení o kasační stížnosti podané žalovaným Ministerstvem životního prostředí **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení město Přelouč **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozsudkem Městského soudu v Praze bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného č. j. M/101025/03 SRK/755/R - 1519/03 ze dne 28. 11. 2003, kterým bylo na základě rozkladu podaného Ředitelstvím vodních cest ČR změněno rozhodnutí Ministerstva životního prostředí tak, že byla povolena výjimka ve smyslu ust. § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných rostlin a živočichů pro účely investičního záměru „Nový plavební stupeň Přelouč“, a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal kasační stížnost žalovaný a osoba zúčastněná na řízení - Ředitelství vodních cest České republiky.

Městský soud v Praze po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozsudku postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a předložil kasační stížnosti s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

V průběhu řízení u Nejvyššího správního soudu žalovaný, tj. Ministerstvo životního prostředí, písemně sdělil tomuto soudu, že podanou kasační stížnost bere zpět a navrhuje zastavení řízení o kasační stížnosti. Projev vůle stěžovatele nevzbuzuje pochybnosti o tom, že směřuje k ukončení a zastavení soudního řízení v této věci.

Podle § 47 písm.a) s. ř. s. vezme-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud řízení usnesením zastaví. Jde-li o společný návrh více osob, musí být pro účinné zpětvzetí návrh vzat zpět všemi osobami. Vzhledem k tomu, že v daném případě se nejednalo o společný návrh více osob a projev vůle nevzbuzuje pochybnosti, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podané Ministerstvem životního prostředí v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. za použití ust. § 120 s. ř. s. zastavil.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu